

UZASADNIENIE

W pozwie z 28 września 2020 r., skierowanym przeciwko M. W., powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz 110 944,03 zł wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od 18 września 2020 r. do dnia zapłaty. (pozew – k. 6-9)

Postanowieniem z 16 listopada 2020 r., jako właściwemu rzeczowo przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi. (postanowienie – k. 40)

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z 13 stycznia 2021 r. sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz – k. 50)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty powódka wniosła o oddalenie powództwa w całości jako nieudowodnione co do zasady i wysokości, a także jako przedwczesnego w związku z nieskutecznym wypowiedzeniem umowy. (sprzeciw – k. 56-58)

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 stycznia 2019 r. powód zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...). Pożyczki udzielono w wysokości 100 800 zł. Całkowity koszt pożyczki wynosił 52 723,77 zł, natomiast całkowita kwota do zapłaty 153 523,77 zł. Okres kredytowania ustalono na 120 miesięcy. Zgodnie z planem spłaty ostatnia wpłata miała nastąpić 17 stycznia 2029 r. (§ 1 i 6 umowy).

Kwota pożyczki była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 8,99% w stosunku rocznym. Ustalono, że odsetki będą liczone od aktualnego stanu zadłużenia, za faktyczny okres wykorzystania pożyczki (§ 5 umowy).

Zgodnie z § 6 pożyczkobiorca był zobowiązany do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych w okresach miesięcznych, do dnia 17. dnia każdego miesiąca, w wysokości i terminach wyszczególnionych w planie spłaty.

W § 8 wskazano, że kwoty niespłaconych w całości lub w części rat pożyczki, w ustalonych terminach, stają się następnego dnia po upływie tych terminów zadłużeniem przeterminowanym i wymagalnym. W przypadku nie spłacenia raty w terminie bank pobierze od kwoty zaległej raty pożyczki odsetki według zmiennej stopy procentowej zadłużenia przeterminowanego. Stopa procentowa odpowiadała aktualnej wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie.

Ustalono, że bank może podejmować czynności wobec pożyczkobiorcy, w celu poinformowania o niespłaceniu w terminie raty pożyczki, powstaniu zadłużenia przeterminowanego oraz skłonienia do niezwłocznej spłaty tego zadłużenia. Bank umożliwił przy tym złożenie wniosku o restrukturyzację zadłużenia, która uzależniona jest od oceny sytuacji finansowej i gospodarczej pożyczkodawcy (§ 5 umowy).

Bank zastrzegł, że może wypowiedzieć umowę w przypadku m.in. niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków określonych w umowie. W takim przypadku termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni od dnia następnego po dniu odebrania przez pożyczkobiorcę wypowiedzenia za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (§ 11 umowy).

W § 12 ustalono, że w następnym dniu po upływie terminu wypowiedzenia umowy, całość zadłużenia z tytułu umowy staje się zadłużeniem wymagalnym i przeterminowanym, od którego bank nalicz i pobiera odsetki tj. § 8. (umowa – k. 12-14)

Od samego początku spłata pożyczki nie przebiegała zgodnie z umową i planem spłaty. (historia operacji na kontrakcie kredytowym – k. 74)

W zawartym na wniosek pozwanej aneksie do umowy z 15 maja 2019 r., powód wraz z pozwaną uzgodnili zawieszenie spłaty pożyczki na 3 miesiące. W wyniku zawieszenia spłaty pożyczki kapitał miał być spłacany w 114 ratach miesięcznych liczonych według formuły annuitetowej. (aneks – k. 20)

W monicie z 21 listopada 2019 r. powód poinformował pozwaną, że wystąpiła zaległość w spłacie pożyczki, która na dzień sporządzenia monitu wynosiła 2466,59 zł oraz podano szczegółowe informacje o stanie zadłużenia. Powód wezwał pozwaną do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od daty otrzymania monitu i poinformował o możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia (ugoda). (monit – k. 24)

Pozwana 14 listopada 2019 r. zwróciła się do powoda z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia z umowy pożyczki (...). (wniosek – k. 71)

W piśmie z 19 grudnia 2019 r., doręczonym pozwanej 14 stycznia 2020 r., powód wypowiedział umowę pożyczki nr (...), w części dotyczącej warunków spłaty, z powodu braku spłaty wymaganych rat, w terminie 30 dni od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia. Powód poinformował pozwaną, że brak spłaty zadłużenia wymagalnego w okresie wypowiedzenia spowoduje, że cała kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami stanie się przeterminowana i wymagalna. W wypowiedzeniu wskazano, że zadłużenie wymagalne wobec powoda w wysokości wg stanu na dzień wystawienia wypowiedzenia wynosiło 2484,89 zł. Podano, że jeżeli w okresie wypowiedzenia nastąpi zapłata całości zadłużenia wymagalnego określonego na dzień dokonania spłaty, wypowiedzenie należy traktować jako bezskuteczne, a w konsekwencji umowa kontynuowana będzie na dotychczas obowiązujących warunkach. (wypowiedzenie – k. 21, potwierdzenie odbioru – k. 22)

W wezwaniu z 21 lutego 2020 r., doręczonym pozwanej 13 marca 2020 r., powód w związku z wypowiedzeniem warunków spłaty umowy nr (...) wezwał pozwaną do zapłaty 104 054,70 zł oraz dalszych należnych odsetek naliczanych na bieżąco, wynoszących nadziei wezwania 14% w stosunku rocznym. Wskazano, że w przypadku braku możliwości dokonania jednorazowej spłaty należności, jest możliwość zawarcia porozumienia lub umowy ugody, ustalających warunki spłaty zadłużenia. Natomiast niespłacenie zaległości albo brak złożenia wniosku o zawarcie porozumienia lub umowy ugody w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowodują, że powód podejmie przewidziane umową oraz przepisami prawa działania w celu uzyskania tytułu wykonawczego. (wezwanie – k. 10, potwierdzenie odbioru – k. 11)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu nie ma wątpliwości, że powód skutecznie zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...) w dniu 2 stycznia 2019 r., natomiast pozwana nie spłacała zobowiązania zgodnie z warunkami umowy, co jest podstawą roszczenia powoda, dochodzonego w tym postępowaniu w oparciu o art. 720 k.c.

Niesporne jest także i to, że powód skierował do pozwanej pismo z 19 grudnia 2019 r., doręczone A. M. 14 stycznia 2020 r., w którym złożono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał powództwo za zasadne. W ocenie Sądu żądanie powoda zostało udowodnione za pomocą dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy- zarówno co do zasady, jak wysokości, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Sąd uznał, że Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z powodu niewykonywania przez pozwaną obowiązków wynikających z umowy, w szczególności nie uregulowania zadłużenia z tytułu pożyczki. Z dowodów przedstawionych przez powoda, którym pozwana nie przeciwstawiła żadnego dowodu przeciwnego, wynika że w dacie wypowiedzenia

umowy pozwana posiadała zadłużenie zarówno w zakresie niespłaconego kapitału, jak odsetek. Zgodnie z podpisaną umową pożyczki pozwana zobowiązana była do terminowej spłaty rat w wysokości i terminie wskazanym w umowie. Niewykonywanie tego obowiązku, uprawniało Bank – zgodnie z treścią § 11 umowy- do wypowiedzenia umowy i żądania zwrotu całej należności.

Wysokość dochodzonej wierzytelności została potwierdzona w przedstawionej przez powoda historii operacji na koncie kredytowym oraz szczegółowym rozliczeniu. Wskazane dokumenty wprawdzie nie mają mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym, ale są dokumentami prywatnym, do którego znajduje zastosowanie art. 245 k.p.c. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt III CSK 66/13, art. 245 k.p.c. zawiera domniemanie, które powinien uwzględnić sąd, iż osoba, która złożyła podpis na dokumencie złożyła zawarte w nim oświadczenie. Do domniemania tego stosuje się art. 234 k.p.c., według którego domniemania ustanowione przez prawo wiążą sąd, dopóki nie zostaną obalone. W zakresie nie objętym domniemaniem z art. 245 k.p.c., moc dowodowa dokumentu prywatnego podlega ocenie przez sąd zgodnie z regułami zawartymi w art. 233 k.p.c., tak jak każdego innego dowodu. Podobnie, jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia czy dowód ten ze względu na okoliczności sprawy zasługuje na wiarę, czy też nie. Biorąc pod uwagę, że pozwana nie zgłosiła żadnych dowodów na poparcie zarzutów odnośnie wysokości zadłużenia wobec powoda, Sąd uznał przedstawione przez powoda dokumenty za wiarygodne dowody na okoliczność wysokości roszczenia powoda, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek. Pozwana nie przedstawiła żadnego skonkretyzowanego zarzutu w zakresie dokonania spłat rat kredytu ponad kwoty opisane w dokumencie pozwanego, nie złożyła dowodu potwierdzającego spłatę kredytu w wyżej wysokości.

Co się zaś tyczy zarzutu pozwanej braku należytego umocowania dla osób podpisujących umowę pożyczki, to powód do akt sprawy załączył pełnomocnictwa dla tych pracowników, na których podstawie byli oni umocowani do dokonywania czynności związanych z działalnością (...) S.A. w czasie, gdy pozwana zawarła umowę pożyczki. W związku z powyższym zarzut pozwanej sąd uznał za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy oraz treść wystosowanych pism do pozwanej, sąd uznał, że procedura wypowiedzenia umowy wynikająca z art. 75 c ustawy Prawo bankowe została wobec pozwanej zachowana. Powód wpięrow poinformował pozwaną o występującej zaległości w spłacie pożyczki, wskazał przy tym wysokość zaległości oraz poszczególne kwoty, które się na nią składają, wyznaczył 14 dniowy termin na uregulowanie zaległości i wskazał możliwość złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, a dopiero w następnym piśmie z 19 grudnia 2019 r., doręczonego pozwanej 14 stycznia 2019 r. wypowiedział warunkowo umowę pożyczki, umożliwiając tym samym pozwanej spłatę zaległości i kontynuowanie zobowiązania umownego. Kolejne pismo z 21 lutego 2020 r., doręczone pozwanej 13 lutego 2020 r. dotyczyło wezwania do dokonania zapłaty całości należności z jednoczesną propozycją zawarcia porozumienia lub umowy ugody ustalających warunki spłaty zadłużenia. Powód podjął wszelkie próby odzyskania zaległości od pozwanej. Co więcej już wcześniej powód na wniosek pozwanej wdrożył aneks do umowy umożliwiający pozwanej spłatę zadłużenia na preferencyjnych warunkach z czego pozwana też się nie wywiązała.

Skutkiem wdrożenia przez powoda działań zgodnych z treścią art. 75c ustawy pr.b. jest skuteczność złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, a w konsekwencji to, że powództwo oparte na twierdzeniach skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu i natychmiastowej wymagalności całej niespłaconej kwoty tego kredytu wraz z żądaniami ubocznymi okazało się zasadne.

O odsetkach od zasądzonych kwot Sąd orzekł na podstawie art. 481 par. 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sprawy. Pozwana jako przegrywająca sprawę w całości jest zobowiązana do zwrotu powodowi całości poniesionych przez niego kosztów procesu, niezbędnych do celowego dochodzenia praw.

W związku z wystąpieniem nadpłaty tytułem kosztów sądowych po stronie powoda sąd zarządził zwrot 839 zł na rzecz powoda ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi.